

ДОЛІНСЬКИЙ Лев Володимирович (справж. — Мар'янович; 06. 01. 1906, м. Перемишль, нині Польща — 03. 09. 1963, Львів) — мистецтвознавець. Син [Мар'яна](#), батько [Мар'яни](#) Долинських, онук [М. Зубрицького](#). Канд. мистецтвознавства (1961). Член СХУ. Навч. у Станіславі (нині Івано-Франківськ), закін. Інститут живопису, скульптури та архітектури у Ленінграді (нині С.-

Петербург, 1953). Працював у мех. майстернях у м. Гданськ (Польща). Від кін. 1930-х рр. — у Львові. Заарешт. за політ. діяльність. Вдалося втекти з в'язниці «Бригідки» у вересні 1939; у грудні заарешт. за спробу нелегал. переходу кордону. Змінив по батькові, щоб не зашкодити рідним. Від 1946 — молодший науковий співробітник Музею худож. промисловості у Львові; 1951–63 — вчений секр. МЕХП АН УРСР. Досліджував старосвітське й сучасне укр. мистецтво металу, порцеляни, нар. орнамент. Автор пр. «Український художній фарфор» (К., 1963); а також низки статей, опубл. у зб. «Матеріали з етнографії та мистецтвознавства», зокрема «Російський і український художній метал у колекціях Музею етнографії та художнього промислу» (К., 1954, вип. 1), «Колекція годинників Українського державного музею етнографії та художнього промислу АН УРСР» (1957, вип. 3), «Український радянський художній фарфор» (1959, вип. 4), «Старий український фарфор» (1959, вип. 5), «Фаянс західних земель України (дорадянський період)» (1961, вип. 6) та ст. «Мотиви українського народного мистецтва в розписуванні порцеляни» // «НТЕ», 1960, № 2.

В. М. Ханко

Бібліографічний опис:

Долинський Лев Володимирович / В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20620>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).